

Az elhivatott

A cipőit nézte, ahogy ballagott: „Bal..., jobb..., hová is megyek?” Kissé lebillenő fejjel ásított aprót, majd szorosabbra húzta öltönyének zakóját és jobban rászorított a hóna alatti paksamétára, nehogy az a kövön landoljon. „Valami ülést mondtak késő estére..., igen oda megyek!”

Szeme végigpásztázta a környéket. A hazafelé vezető út, teafa ligeten át vezetett, szépen kövezett utca volt, a burkolata még egészen új, olyan tip-TOP, az apró kertés házak büszkén sorakoztak két oldalán. Az egyik épület előtt, a már éjszakai félhomályba vesző kerítés mellett hölgyek suttogtak esti hajcsavaróik kendős társaságában, miszerint felháborító, hogy nem vitték el reggel a kukákat. Mátyás csak ballagott tovább: „Bal..., jobb...mióta tesznek élő fákat egy irodaházba, és miért csak egy kerek lámpa ég?” A hold csuklani kezdett.

Kissé gyorsabbra vette lépteit, nehogy elkéssen a megbeszélésről. „De kihalt ez a folyosó!” Az ösvényként szolgáló térkő oly tükörsima volt, hogy így este a hold boldogan nézegette magát benne. De ma egy kószát figyelt, ahogy öltönyében – így ének évadján is – próbál peckesen járni. Bezzeg reggel – ahogy műszakváltáskor a lenyugvó nap mesélte – mily rémült szemekkel futva indult munkába, nehogy elkéssen! Most meg! A kusza szemöldökös tag, valószínű nem is sejtí, hogy csak az ösztöne viszi haza. Egyáltalán tudja, hol van?! A hold megvonta vállát és próbálta jobban bevilágítani az ösvényt a bejárati ajtóig a biztonság kedvéért.

„Á itt az ülésterem!” Mátyás lassan benyitott az ajtón, de nyomban bánta, hogy nem kopogott, mert az otthonkás hölgy úgy perdült meg kétszer is tengelye körül, hogy félő volt a tálca sült hús - ami, a mi Mátyásunk szerint csak a titkárnő által rendelt svédasztal része lehetett - majdnem a cipőjén végezte. Kissé megköszöörülte torkát és próbálta tárgyilagosa fogni:

- Elkéstem Gizike?
- Itthonról? Nem szívem, még alig múlt el 21 óra, ha kedved van, visszamehetsz dolgozni, pár email, jelentés, iránymutatás, jót tesz vacsora előtt... - próbálta Mátyásnak kezével jelezni, hogy az étkező merre van, hol terített... stb.

Mátyás kusza szemöldöke úgy vélte, itt az ideje felhúzódni a feje búbjáig. Aztán az egyik lefittyedt, miközben gazdája, valami furcsa álomba kerülve, keverve valóságot és minden más időzónát, mintha távoli hipnózisban mondaná, kissé remegő hangon szólalt meg:

- Teljes létszámban jelen vagyunk a lakásban? – köszöörülte torkát.

Gizike szemöldöke is késztetést érzett, hogy hasonlóan cselekedjen, mint férjéé, de végül a helyén maradt, elvégre 20 év házasság nem hoz újat a nap, akarom mondani a hold alatt. Gizike felsóhajtott, és beletörődve csak kedvesen visszakérdezett, ahogy szokott:

- Hívjak jegyzőkönyvvezetőt is?
- Nem fontos, majd videó-konferenciázunk, hogy visszajátszható legyen!- miközben kezével benyomta a süti gombját.

Gizike örült, hogy ma este mily együttműködő a férje, a hús úgíis kihült már miközben várta leendő fogyasztóját.

- Hol vannak a bizottsági tagok?- próbált titkon nyújtózkodni Mátyás, miközben zakóját a fogásra tette.
- A szobájukban: Tomika gitározik...
- Akkor ezért van tüntetés a ház előtt – mutatott ki az ablakon a fáradt bizottsági elnök, miközben a papucsát üldözte a futószőnyegen.

Gizike elhúzta a konyha aprócska függönyét és mérgesen nyugtázta, hogy az ő kukájuk is tele van, de mivel Mátyása közben álmokórosan leült az ebédlőasztalhoz, és csodák csodája békésen nyugodt maradt, eljöttnek látta az időt, hogy bevezesse a nagy hírt...

- Edina pedig a ruhái között válogat: nem tudja mit vegyen fel az esti randevúra. – csuklott el hangja.
- Ez ma az első napirendi pont? – Mátyás félrenyelte a levest, mikor leesett miről is van szó - Randi?! Ezen előterjesztés tervezetét a mai napig nem láttam! Nektek holmi előzetes vélemény-egyeztetés az smafu?! Nem járulok hozzá! Hol van a vonatkozó eljárásrend?
- Ezt már tegnap megbeszéltük, Lakásvezető Úr! – próbált Gizike tisztelettudó hivatali hangot megütni, hátha az segít.
- Mely időpontban? Nem láttam a naptáromban!
- A tegnap felállított válságbizottsági tárgyaláson. Emlékszel? A „barátok közt” után, a késői „foci összefoglaló” előtt. Sajnálom, de leszavaztunk! – tördelte kezét Gizike.
- Fellebbeztem?
- Tartózkodtál.
- Apropos Gizike főzne nekem egy kávé?
- Kedvesem! Mondd szépen: KED-VE-SEM...
- Gizike KED-VES – nyomatékolt Mátyás, miközben felemelkedett a székről - főzne nekem egy kávé?
- Feladom. Amúgy Pannával a nappaliban tárgyalhatsz! – és hozzákezdett leszedni az asztalt.

Mátyás láthatóan zavarba került, egy helyben topogni kezdett.

- Hol?
- E-GYES SZÁ-MŰ tárgyaló..., a fürdőszoba mellett..., a fogasnál balra, a padlóvázát kerüld ma ki, ha lehet, nehéz volt megragasztani!

A nappali halvány esti fényében egy pöttöm copfos kislány, éppen azon mesterkedett, hogy a távirányítókat a párnák alá dugdossa, majd cingár hangon, még mindig háttal apjának megszólalt:

- Sziiiiiiiiijaaaaaa Apaaaaaaa! Képzeld el, szundi előtt majdnem ittam kávé, aztán nem ittam, mert Móni-néni azt mondta, ne igyak, mert bepisilek, és figyi nem is pisilek be, csak reggel, emlékszel? De azt a pelust, betették a táskádba, amit reggel otthagytál az ovinkban, és Móni-néni azt mondta, hogy így majd emlékezni fogsz, hogy csak engem hagyj ott, a táskát nem, és ez nagyon kafa, nem?
- Giziiiiikeeeee!... – rémült meg Mátyás.
- Nyugi, anya a másik táskád már elővette a gardróból...- bukkant fel az ajtóban Tomi – Szasz Fater! Hogyhogy itthon vagy már? Az összes bizottság, összes tagját legyalulták a vérfarkasok és elmaradtak az ülések? Vagy egyszerűen csak valami ufőinvázó lézersugara szarrávágtá az ülésterem számítógépes hálózatát? Amúgy szükségem lenne egy új külső vinyóra is, meg laptopra, mert a régit hiába buherálom, a billje akad a schift-nél.
- Giziiiiikeeeee!... – folytatta ugyanazon frekvencián Mátyás.

Gizike gyorsulási versenyt megszégyenítő sebességgel érkezett meg a nappaliba:

- Várj Tomi! Fordítok! – miközben férjének átadta kávéját, és lassan, tagoltan folytatta – A bizottság egy tagja, szeretné felterjeszteni, hogy az informatikája fejlesztésre szorul!
- Még nincs elfogadott költségvetésünk e hónapra. – ült le a kanapéra most már nyugodtabban Mátyás.

- Ezt hogy érted Elnök Úr? – tette csipőre kezét Gizike.
- Várj! Fordítok! E hónapban nem költünk többet a „Nincs egy göncöm se!” kampányfogásra! – dörrent fel Mátyás diadalittasan, és még a bajszán is pödört volna egyet, már ha lett volna neki. Elvégre egy főnök az helyére tudja tenni a dolgokat. „Csak kérdéses megtalálja-e ismét?” kuncogott magában.

Edina kissé feldúltan csatlakozott a többiekhez, miközben a padlózát kiverte a víz és lassan kezdett kételkedni, jó helyen áll-e.

- Szíó Apa! Meg magyaráznád, miért van letiltva a telóm? És miért érezte „úgy” a barátom, hogy egy rendőr követi?
- Mert apa szerint a barátod egy szatír, pedig csak egy szatíra, ahogy kinéz. – szisszent oda Tomi.

Gizike megrovón nézett szeretett Mátyására:

- Edina kedvesem, az csak Gyula bátya volt...
- De anya! Ő rendőr!
- Nem tehet róla kicsim! Harmadik napirendi pont! – vágott közben Gizike gyorsan - Julika néni indítványozta, hogy a háza mellett lévő körforgalmat holnaptól egyenesen is átvághassa az, akinek sietős dolga van a Lidl-ben csütörtök reggel!
- Nem lenne jobb, ha inkább kivonatnánk a forgalomból a kocsiját? Apropó! Miért volt tegnap tömeg a garázsunk előtt? – morrant fel Mátyás,
- Ja tényleg! Először én is csodálkoztam kedvesem, a kocsid mellett álltak sorba egész délelőtt, Tamás bácsi nyitotta a sort..., egészen Ancika néniig bezárólag. Humán szolgáltatási krízis alakult ki délutánra! – kuncogott Gizike, majd Mátyás komolyságra intő villogó szeme láttán, magyarázón folytatta - tegnap azt mondtad nekik, a kormányablaknál minden megoldható.
- Apaaaaa? Mijaza humánkííízis?- Panna próbálta ugyanúgy összehúzni apró szemöldökét, mint apja.

Mátyás jó levezető elnökként úgy vélte, a copfos tag által feltett kérdés mindenképpen szakszerű választ igényel:

- Amikor egy ügyfélváróban több mint százhusz ügyfél van, és kevesebb, mint öt szék. Panna kis szája nem tudta merre görbüljön, megvonta apró vállát és bevacolta magát anyja ölébe, álmosan dörzsölve szemét. A szoba egy pillanatra elcsendesült, mintha angyal szállt volna el felettük, mindenki merengett valamin, végül Tomi szólalt meg:
- Visszatérve egy korábbi napirendhez – gondolta így jobban hangzik - Kapok egy új laptopot?
- Írd meg a HelpDesk-re! – ásított Mátyás, „De elhúzódik ez az ülés! Ilyen értetlen tagokat, és még nem is szavaztunk!”

Panna gondolatai cikáztak lehunytt kis szemhéja mögött, majd dűnnyögőre fogta, jelezvén bírja még:

- Margó néni azt mondta ebéd közben, hogy ha választhat majd, ő olyat választ mint apa, és nem egy mákvirágot! Anya te választasz másik olyat, mint apa?
- Panna! Hogy érted?! Nem tervezem apád leváltását! – rémült meg Gizike, Mátyás szemét kutatva...
- Szavazzunk a HelpDesk-en! – puffogott Tomi.

Mátyás két ásítás közben felemelkedett a kanapéről, hóna alá csapva a tv újságokat.

- Ezt a pályázatot majd holnap véleményezem. – közölte csukott szemmel - a gyűlést berekesztem! Alvás, fogmosás! Ilyen Sorrendben elfogadva! Gizike Önnel még beszédem lesz! Készítse el a jegyzőkönyvet, a bevásárló lista mellé tegye, még átfutom.

Gizike jobbnak látta a padlózát arrébb tenni. A nappali lassan kiürült, a parányi lakás álomba merült. Azaz...

- Gizike..., alszik már? – suttogott egy mély bariton.
- Ez nem szerepelt... a mai meghallgatáson napirendként... - szólt vissza halkán a paplan.
- Ez KED-VE-SEM, utólag került kiosztásra.

A hold csöndesen elmosolyodott. „Szólok a napnak, hogy holnap később kelljen fel!” Lassan halványította el amúgy is sejtelmes fényét és e képen merengett tovább:

*„Mikor fogytán a hely naptáradban,
ám az ügyfél még topog a bejáratban,
mikor a sok email eltemet,
s közben keresed elveszett eszedet,
mikor futsz a határidő után,
a főnököd ugyan megdicsér, de csak kurtán,
tudod, a rendszer ugyan gondokkal teli,
de csak egy elhivatott tudja jobbá tenni.”*